

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně: **M. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2007, č. x, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2009, č. j. 4 Cad 9/2008 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2007. Tímto správním rozhodnutím byl žalobkyni zvýšen od 8. 1. 2004 starobní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb. a podle dohody mezi ČSR a SSSR č. 116/1960 Sb. na částku 6872 Kč měsíčně. S dalšími zvýšeními náležel žalobkyni od lednové splátky roku 2007 starobní důchod ve výši 8010 Kč měsíčně.

Kasační stížnost podala žalobkyně z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Konkrétně namítala, že soud nesprávně po právní stránce zhodnotil délku doby jejich pracovních poměrů a na základě toho dospěl k nesprávně stanovené výši důchodu. Pochybení spatřuje žalobkyně v tom, že zejména v letech 1983 – 1998 nebyla zahrnuta pro výpočet výše důchodu všechna zaměstnání. Z tohoto důvodu žalobkyně navrhla, aby byl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2009 zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Dne 17. 3. 2009 vyzval Městský soud v Praze žalobkyni k doplnění náležitostí kasační stížnosti a k doložení plné moci advokáta, který ji bude zastupovat v řízení. Ke splnění uložené povinnosti stanovil soud žalobkyni zákonnou lhůtu jednoho měsíce a poučil ji rovněž o následcích nesplnění výzvy. Tato výzva byla žalobkyni doručena do

vlastních rukou dne 19. 3. 2009. Žalobkyně ve stanovené lhůtě nedostatek povinného právního zastoupení neodstranila, neučinila tak ani do dne 19. 5. 2009, který avizovala ve svém podání ze dne 2. 4. 2009, a poté ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobkyně sama nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který by ji zastupoval v řízení, pak ani na výzvu soudu nepředložila. Nedostatek povinného právního zastoupení je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, ten se však v daném případě postupem podle ust. § 108 s. ř. s. odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. července 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu